

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 1043
Warszawa, 6 lutego 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

- w sprawie niewprowadzania w życie przepisów aktów prawnych składających się na tzw. Pakt o migracji i azylu.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy pana posła Przemysława Wiplera.

(-) Konrad Berkowicz; (-) Karina Anna Bosak; (-) Krzysztof Bosak; (-) Bronisław Foltyn; (-) Roman Fritz; (-) Sławomir Mentzen; (-) Krzysztof Mulawa; (-) Bartłomiej Pejo; (-) Grzegorz Adam Płaczek; (-) Michał Połuboczek; (-) Włodzimierz Skalik; (-) Krzysztof Szymański; (-) Krzysztof Tuduj; (-) Witold Tumanowicz; (-) Michał Wawer; (-) Ryszard Wilk; (-) Przemysław Wipler; (-) Andrzej Tomasz Zapałowski.

Uchwała
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia ... 2025 r.
w sprawie niewprowadzania w życie przepisów aktów prawnych składających się na
tw. Pakt o migracji i azylu

Pakt o migracji i azylu (Pakt), zatwierdzony przez Parlament Europejski 10 kwietnia 2024 roku i przyjęty przez Radę Unii Europejskiej 14 maja 2024 roku to zestaw nowych przepisów regulujących migrację i ustanawiających wspólny system azylowy na szczeblu UE. Na Pakt składają się następujące dyrektywy i rozporządzenia:

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zarządzania azylem i migracją, zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 604/2013;
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE;
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1349 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia powrotowej procedury granicznej i zmiany rozporządzenia (UE) 2021/1148;
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1359 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie reagowania na sytuacje kryzysowe i sytuacje spowodowane działaniem siły wyższej w dziedzinie migracji i azylu oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/1147;
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1358 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania danych biometrycznych w celu skutecznego stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 i (UE) 2024/1350 i dyrektywy Rady 2001/55/WE oraz w celu identyfikowania nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich oraz bezpaństwowców, w sprawie występowania z wnioskami o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 i (UE) 2019/818 oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013;
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1356 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie wprowadzenia kontroli przesiewowej obywateli państw trzecich na granicach zewnętrznych oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 i (UE) 2019/817;

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1347 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, zmieniające dyrektywę Rady 2003/109/WE oraz uchylające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE;
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1346 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową;
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1350 z dnia 14 maja 2024 r. ustanawiające unijne ramy przesiedleń i przyjmowania ze względów humanitarnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/1147;
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1352 z 14 maja 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2019/816 i (UE) 2019/818 do celów wprowadzenia kontroli przesiewowej obywateli państw trzecich na granicach zewnętrznych.

Problem masowej migracji do Unii Europejskiej narasta. Stanowi on poważne wyzwanie dla spójności społecznej, tożsamości kulturowej oraz stabilności ekonomicznej naszego kontynentu. Warto tutaj przytoczyć dane wskazujące na skalę zjawiska.

W 2023 roku liczba osób ubiegających się o azyl w krajach UE przekroczyła 1,1 miliona, co stanowi wzrost o 18% w porównaniu z rokiem poprzednim i jest najwyższym wynikiem od 2016 roku. Najwięcej wniosków złożono w Niemczech (31,4% wszystkich aplikacji), Hiszpanii (15,3%), Francji (13,8%) oraz Włoszech (12,4%). Głównymi krajami pochodzenia wnioskodawców były Syria, Afganistan, Turcja, Wenezuela i Kolumbia, co łącznie stanowiło niemal połowę wszystkich aplikacji – mówimy jednak wyłącznie o legalnej procedurze azylowej. Sama migracja w roku 2023 szacowana była **na niemal 4 mln osób**. Tak znaczący napływ ludności z odmiennych kręgów kulturowych prowadzi do nieodwracalnych zmian w strukturze demograficznej Europy. **Obywatele państw trzecich stanowią obecnie około 6% populacji UE.**

Choć imigranci często podejmują prace w sektorach o niedoborze siły roboczej, ich masowy napływ może prowadzić do presji na systemy socjalne państw członkowskich oraz do napięć na rynkach pracy. Wzrost konkurencji o miejsca pracy może prowadzić do obniżenia wynagrodzeń w niektórych sektorach oraz do wzrostu bezrobocia wśród obywateli państw przyjmujących. Ponadto, integracja tak dużej liczby osób wymaga znacznych nakładów finansowych na edukację, opiekę zdrowotną oraz inne usługi publiczne.

Polska od początku konfliktu na Ukrainie przyjęła znaczną liczbę uchodźców, udzielając im schronienia i wsparcia. Według danych Urzędu do Spraw Cudzoziemców, **od 24 lutego 2022 roku z ochrony czasowej w Polsce korzysta prawie 1 milion obywateli Ukrainy**, głównie kobiet i dzieci. Łącznie ważne zezwolenia na pobyt w kraju posiada natomiast 1,4 mln osób.

W obliczu tak znaczącego obciążenia infrastruktury społecznej i gospodarczej kraju oczekiwanie, że Polska będzie uczestniczyć w mechanizmie relokacji migrantów w ramach Unii Europejskiej, jest **nieproporcjonalne i niesprawiedliwe**. Należy podkreślić, że Polska już teraz ponosi znaczące koszty związane z zapewnieniem opieki i integracji dla dużej liczby uchodźców z Ukrainy, co stanowi istotny wkład w europejską solidarność.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej nie wyraża zgody na implementację tzw. paktu migracyjnego opisanego w ww. dokumentach do polskiego porządku prawnego.

Należy także podkreślić, że **niewykonywanie prawa Unii Europejskiej w tej sprawie przez Polskę nie będzie odbiegać od obowiązujących standardów** – na co wskazuje przykład Niemiec. Warto zwrócić w tym kontekście uwagę na orzeczenie Federalnego Trybunału Konstytucyjnego w Karlsruhe z 5 maja 2020 roku. Trybunał ten uznał, że Europejski Bank Centralny przekroczył swoje uprawnienia, co podważyło nadrzędność prawa unijnego nad niemieckim. Decyzja ta wywołała reakcję Komisji Europejskiej, która wszczęła postępowanie wobec Niemiec w związku z podważaniem prymatu prawa UE. Warto zauważyć, że niemiecki rząd, odpowiadając na zarzuty Komisji, podkreślił niezawisłość swojego Trybunału Konstytucyjnego i nie planuje inicjatyw legislacyjnych w tej sprawie. W związku z tym pojawia się pytanie, dlaczego Polska nie miałaby przyjąć podobnej interpretacji, uznając nadrzędność własnej konstytucji nad prawem unijnym, skoro takie stanowisko prezentuje największe państwo członkowskie UE.